

Wegwijzer

www.hetgoedeboek.be/wegwijzer

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT • 33STE JAARGANG

met kinderpagina

Waarom greep God niet in?

V.U.: Wifried Goosens, Lambertmontaan 158, 1030 Brussel

*Bij God bestaan er geen
hopeloze gevallen* p. 10

Naam maken p. 18

*Het Kerstverhaal vraagt om
een antwoord* p. 24

Volle magen en een leeg gevoel

Het gaat goed in België. Heel goed zelfs. Met zijn allen zijn we nog nooit zo rijk geweest. Er komen steeds meer miljonairs en de werkloosheid ligt - ondanks slechte tijding nu en dan - stukken lager dan een tijdje geleden. Ons land is in de ban van geld en het goede leven. Het ligt voor velen binnen handbereik. Wat willen we nog meer? We gingen het de mensen vragen.

Een vakantie naar Indonesië of een ander exotisch land. Dat lijkt me het einde, droomt een 48-jarige vrouw hardop, die de badplaatsen in Spanje, Tunesië, Griekenland en Egypte als haar broekzak kent. Een woning aan een golf court. Daar ga ik voor, verklaart een makelaar strijdlustig. Een scooter, zegt een tiener. Een BMW, reageert een metaalarbeider zonder aarzeling.

Het gaat voor veel Vlamingen niet eens om ijdele dromen. Alles is mogelijk in deze tijd, in dit deel van de wereld.

Luxewagens en plezierboten zijn geen privilege meer van rijke enkelingen. De meeste mensen wonen in een koopwoning en velen hebben een appartement aan zee voor de weekends. Met zijn allen beleggen we miljarden, en lenen we ook nog eens

miljoenen. De staatsschuld is al lang onze zorg niet meer. De doorsnee dertiger leeft met het idee dat

Met zijn allen beleggen we miljarden, en lenen we ook nog eens miljoenen. De staatsschuld is al lang onze zorg niet meer.

een skireisje en een tropische zomerreis in hetzelfde jaar moeten kunnen. Een citytrip mag ook niet ontbreken, natuurlijk om zichzelf van de nodige culturele bagage te voorzien - of te kunnen meepraten. Een auto per werkende partner, een stuk of wat hobby's voor jezelf en liefst iets meer nog voor de kinderen. Nu en dan een restaurantbezoekje, een filmpje. Dat is toch

zeker niet te veel gevraagd? Al je wensen kun je realiseren, als het je maar van thuis uit een beetje meezit. De meeste Europese economieën - zelfs de nieuwe - doen het goed en België profiteert daar fors van mee, al maken we onszelf graag iets anders wijs. Je moest eens weten hoeveel belastingen we betalen, en hoe hard we wel niet werken. Stress. Probeer dat maar eens vol te houden. Gelukkig wordt steeds meer gratis: internet, telefoneren, etc. En steeds vaker vallen glossy advertenties en lifestylemagazines gratis op de deurmat, zoals dit hier. Met de allerbeste aanbiedingen voor een rijk, fit en stijlvol leven. Jammer dat er sommigen uit de boot vallen, maar hé, dat zullen ze er dan zelf wel naar gemaakt hebben. Niet soms?

Realiseer je je, in deze periode van overvloed, soms plots dat dit alles je niet de voldoening schenkt die je had verwacht? Blijft er, wanneer het licht uitgaat, alleen een vreemd leeg gevoel achter? Wegwijzer wil je de weg wijzen naar een waardevol, goedgevuld leven. Een leven zoals het bedoeld was. Een rijk leven. Christus biedt je dit leven aan.

naar: Zondagsnieuwsblad

GEEF ONS VREDE

Hoeveel mijlen nog te reizen,
welke wegen nog te gaan,
welke ster zal ons wijzen
naar dat land waar geen grenzen bestaan?

Het is de droom van alle eeuwen,
de aarde nieuw, de mensen vrij.
maar geen huilen of schreeuw
bracht die wereld een stap dichterbij.

Geef ons vrede
schijn in de donkere nacht.
geef ons vrede
waarop de schepping wacht.

Ik zie Uw rijk in al die dromen,
ik zie Uw licht in elke traan.
en ik bid: Uw rijk kome
dat op aarde Uw wil wordt gedaan.

Geef ons vrede
schijn in de donkere nacht.
geef ons vrede
waarop Uw schepping wacht.

Dona nobis pacem,
dona dona nobis pacem.

Elke vezel van ons leven,
ieder ding en elke daad,
leer ons alles te geven
tot er nergens meer onrecht bestaat.
geef ons vrede.
Dona nobis pacem.

*Songtekst van de CD :
'De Tranen Van De Kleine Mensen' van Elly en Rikkert*

DE LANGE WEG **NAAR HUIS**

Johanneke was een kleine blonde baby die als vierde kindje in een sociaal zwak gezin geboren werd. Haar oogjes waren steeds ontstoken, waarschijnlijk door een geslachtziekte van de ouders en ook aan haar voetje was een ontsteking. Haar uitgeputte en ziekelijke moeder kon het gezin niet aan en de vader tiranniseerde zijn vrouw en kinderen op de weinige momenten dat hij zich met hem bemoeide.

Veertien maanden later kwam er weer een baby. De dokter ontdekte toen dat het zieke voetje van Johanneke zo verwaarloosd was, dat ze haar halvevoetjemoest missen. Haar ene oog was blind geworden en het andere was zeer zwak. Johanneke werd naar het ziekenhuis

Johanneke werd naar het ziekenhuis gebracht en de ouders werden uit de ouderlijke macht ontzet wegens verwaarlozing, vooral van Johanneke.

gebracht en de ouders werden uit de ouderlijke macht ontzet wegens verregaande

verwaarlozing, vooral van Johanneke.

Het oudste dochttertje en haar drie broertjes werden her en der in weeshuizen geplaatst. Het gezin was uit elkaar gevallen. Johanneke was helemaal alleen in het ziekenhuis, een zielig, eenzaam hoopje mens dat niemand had om zich aan te hechten. Wanneer ze na een paar maanden uit het ziekenhuis kwam, werd ze in een kindertehuis geplaatst, maar als ze dan na enige tijd weer naar het ziekenhuis moest, mocht ze in dat tehuis niet meer terugkomen. Ze raakte contactgestoord. Ze praatte niet, ze lachte niet, ze huilde niet, ze liep niet. Ze at alleen als ze gevoerd werd. Ze zat maar stil in een hoekje. Dit hield ze vol tot haar tiende jaar.

Een groot hart en een dito huis

Er was een kinderloos echtpaar dat een pleegkind wilde nemen, als dank dat ze de oorlog overleefd hadden. De voogdijraad kwam met Johannekes broertje aan en vroeg meteen of het één jaar oudere broertje ook bij het echtpaar mocht komen. Het echtpaar besloot beide broertjes op te nemen. Niet lang daarna vroeg de voogdijraad of het oudste zusje soms ook in dit gezin mocht komen. 'Vader' zei: "Vertel het nu maar meteen, zijn er soms nog meer kinderen uit

Johanneke was een lief, gezeglijk meisje, alleen moest ze vaak huilen. Het was alsof ze de tranen met terugwerkende kracht nog moest uithuilen.

dat gezin?" Ja, er was nog een klein broertje en een zusje in het ziekenhuis, maar dat was een moeilijk geval, ze praatte niet en liep nog niet.

Deze twee mensen hadden een goed hart. Zij kochten een groot, oud huis en namen alle vijf de kinderen in hun huis en in hun hart op. Tussen Johanneke en vader klikte het meteen. Ze begon te eten en te praten en te lopen, ja, zelfs te lachen. Ze hechtte zich bijzonder aan haar wijze pleegvader en deed alles voor hem. Hij stimuleerde haar om te gaan leren. Binnen de drie jaar had Johanneke de lagere school doorlopen. Hij moedigde haar aan door te zetten en wat van haar leven te verwachten. Zij ging naar de opleiding voor kleuterleidster en deed het fantastisch. Het waren gelukkige jaren waarin de kinderen liefde ontvingen. Heel veel van wat was scheef gegroeid, werd

rechtgetrokken. Johanneke was een lief, gezeglijk meisje, alleen moest ze vaak huilen, soms zonder aanleiding. Het was alsof ze de tranen met terugwerkende kracht nog moest uithuilen. Maar ze was gelukkig en dol op haar pleegvader.

Vader

Ze was twintig toen vader aan een hersenbloeding stierf. Die klap was te zwaar. Weer viel de familie uit elkaar. De oudere kinderen waren het huis al uit. Johanneke zou door haar job op een kleine studio gaan wonen en haar jongere broer ging in legerdienst. Moeder verkocht het grote huis en ging in een flatje wonen.

Daar zat Johanneke, ze kon het verlies van haar lieve pleegvader niet verwerken. Alle eenzaamheid en angst van vroeger kwamen terug. Ze leed aan vreselijke depressiviteit

**“Nu laat God me in de steek. Hij houdt niet meer van me.”
Ze voelde zich gescheiden van God en dat was voor haar de hel.**

en angsten. Voor alles was ze bang, zelfs voor de regen. Vaak dacht ze eraan om er maar een eind aan te maken, maar haar liefde en verantwoordelijkheidsgevoel voor de kleuters gaven haar de moed om door te gaan.

Toen de nood het diepst was, nodigde een verantwoordelijke van haar kerk haar uit en hij en zijn vrouw leidden haar tot Jezus. Zij waren er voor haar en begeleidden haar. Als ze in de put zat, mocht ze altijd binnen komen vallen, al was het midden in de nacht.

Johanneke solliciteerde naar een baan als directrice van een kleuterschool. Het ging haar goed. Haar geloofsleven groeide, de school bloeide en ze verloofde zich. Bij hem

zocht ze de geborgenheid waar ze zo'n grote behoefte aan had. Ze kochten een huis en zouden gaan trouwen. Johanneke zag ernaar uit om samen met hem God te dienen, maar eigenlijk wilde Leo alleen een oppervlakkig christendom. De Bijbel en haar geloof boeiden hem volstrekt niet. Met bloedend hart koos ze ervoor de relatie af te breken. De avond dat ze haar verloving uitmaakte en ze eigenlijk erg verdrietig had moeten zijn, knielde ze neer. Ze ervoer Gods troost op een geweldige manier. Ze was nog nooit zo gelukkig geweest.

Opnieuw afgewezen

Toen ging het weer mis. De schoolinspecteur vond het onverantwoord dat iemand die zo slecht zag en bovendien slecht liep, de kleuters moest leiden. Ze werd afgekeurd en mocht niet meer werken. Weer viel Johanneke in een diep gat. Haar werk was haar lust en haar leven geweest. Weer kwamen de depressies. Elke keer als er iets

niet goed was gegaan, of als ze vergeten had haar bijbeltje te lezen, dacht ze: “Nu laat God me in de steek. Hij houdt niet meer van me.” Ze voelde zich gescheiden van God en dat was voor haar de hel.

Ze verhuisde naar een nieuwe omgeving. Daar ontmoette ze weer christenen die haar opvingen en stimuleerden. Ze begon een Bijbelclubje voor kinderen aan huis en dat groeide zo snel, dat ze al gauw vier Bijbelclubs had die allemaal tot veel zegen waren. Dat gaf haar leven nieuwe inhoud. Langzaam en niet zonder moeite leerde ze God kennen als een liefdevolle Vader. Hij is trouw en laat je nooit in de steek. Hij is altijd bij je. Eindelijk leerde ze schuilen bij Hem.

Kostbaar

Al had ze afgedaan voor de wereld, ze maakte dat ze voor God wel kostbaar was. Zeven Bijbelclubs per week, de leiding van een zondagsschool en 's zomers dagelijks

honderden kinderen in een evangelisatietent op een camping, ze heeft er een voltijdse job aan.

Ze heeft speciaal oog voor de kinderen die angstig, eenzaam of verdrietig zijn. Ze kan hen zo goed begrijpen, met haar hemelse Vader en het werk dat ze voor Hem mag doen.

Maar wat een lange weg is het voor iemand die als klein kindje afgewezen wordt, om in God een Vader te ervaren. Onze tijd heeft dringend voorbeeldvaders nodig.

Uit: Else Vlug, "Weid mijn lammeren"

*'Weid mijn lammeren',
door Else Vlug,
ISBN: 978-90-6067-470-3,
Uitg. Gideon. Prijs: € 12,95*

Dirk Lemmens is al 20 jaar op weg met beschadigde mensen.

“Bij God bestaan er geen hopeloze gevallen”

In de aanloop naar het eindejaar sprak Wegwijzer met Dirk Lemmens, al ruim 20 jaar counselor in het Centrum voor Pastorale Counseling of kortweg CPC in Heverlee. Dit centrum biedt jaarlijks tientallen mensen hulp vanuit een christelijk perspectief. Zowel koppels, gezinnen als individuele personen worden via gesprekken geholpen om depressies en conflicten te overwinnen dankzij het toepassen van principes uit de Bijbel.

De eindejaarsperiode is dikwijls gezellig, maar is ook een tijd van contrasten: iedereen wordt vroeg of laat geconfronteerd met het verlies van een geliefde en een pijnlijke lege stoel aan de tafel - pijnlijk, vooral in die periode. Altijd staat er wel iemand alleen, voor wie het niet vanzelfsprekend is om uitgenodigd te worden of uit te nodigen. ‘Vrede op aarde’ kan bovendien ‘wreed’ en bitter klinken voor wie geen vrede kent in zijn gemoed, zijn huwelijk of gezin. En wanneer de dagelijkse routine even stilligt, zijn we dan niet allemaal geneigd om even stil te staan bij de zin van al ons drukke gedoe, en ons af te vragen ‘Waarom?’

Komen mensen in de eindejaarsperiode inderdaad sneller bij het CPC aankloppen?

Dirk Lemmens: Vreemd genoeg zien we rond de jaarwisseling niet echt een stijging in het aantal hulpvragen. Nochtans worden heel wat mensen precies door alle feestelijkheden met hun eigen eenzaamheid en met hun relationele schade geconfronteerd.

Na de zomervakantie en bij het aanbreken van de herfst zien we wél ieder jaar een duidelijke stijging in het aantal hulpvragen. Tijdens de zomermaanden zijn mensen duidelijk met andere dingen bezig. Maar bij het begin van een nieuw ‘werkjaar’ overrompelen de vele verantwoordelijkheden hen opnieuw, en worden ze weer acuter geconfronteerd met hun nood. Ook het sombere weer en het korter worden van de dagen zullen hier ongetwijfeld hun invloed op hebben.

Zijn dit de typische vragen waar het CPC mee geconfronteerd wordt: eenzaamheid, werkdruk en algemene somberheid?

Lemmens: Eigenlijk komen mensen met de meest uiteenlopende problemen bij ons: er is immers geen probleem waar Gods Woord niet de handvatten tot herstel voor aanbiedt. Op elk moment hebben we tussen de 50 en 60 mensen onder begeleiding. In de praktijk krijgen we heel veel te maken met relatieproblemen, met problemen die hun wortel vinden in onzekerheid en angst, en ook met problemen die voortkomen uit een negatief zelfbeeld.

De gemiddelde Vlaming is rijker dan ooit

tevoren, en we leven ook langer. Merkt u geen algemeen positieve tendens?

Lemmens: Het is verschrikkelijk moeilijk om ons huidige niveau van welbevinden te vergelijken met dat van vroeger. We vervallen te makkelijk in allerlei romantische ideeën dat het vroeger allemaal beter was. Dit was waarschijnlijk niet het geval.

Wel brengen onze huidige maatschappij en de levensstandaard die daarin als normaal beschouwd worden, een aantal specifieke problemen met zich mee, waar mensen vaak moeilijk of niet mee om kunnen gaan. Het in stand houden van onze levensstandaard vergt bijvoorbeeld enorm veel tijd en energie. Een dergelijk levensritme leidt tot een veel te hoog stressniveau, wat dan weer aanleiding geeft tot een hele reeks andere problemen: oververmoeidheid, burn-out, te weinig tijd en energie om voldoende te investeren in belangrijke relaties, enzovoort.

En we zijn erg individualistisch geworden. Door de drukte, verhoogde mobiliteit, vervagen van algemene waarden en normen lijken we een soort “ieder-voor-zich-mentaliteit”

We zijn erg individualistisch geworden. Door de drukte en het vervagen van algemene waarden en normen lijken we een soort “ieder-voor-zich-mentaliteit” aangenomen te hebben.

aangenomen te hebben. Het leidt niet alleen tot veel wantrouwen, maar ook tot angst en bezorgdheid.

Een druk die voor sommigen teveel wordt.

Lemmens: Onze maatschappij is enorm prestatiegericht geworden. Prestatie wordt vaak gebruikt als een meetlat voor waarde of eigenwaarde. Onze maatschappij heeft daardoor veel moeite met zij die "te weinig presteren": kinderen, ouderen, personen met een handicap, ... Wie minder sterk is, maar toch een dergelijke maatstaf hanteert, komt onvermijdelijk in de knoei met zijn of haar zelfbeeld.

Het CPC begeleidt ook kinderen?

Lemmens: Zeer zeker. Als CPC zijn we verbonden met de vzw CHRIS. CHRIS heeft als doelstelling om kinderen en tieners te helpen via een kindertelefoon, en ook door hulpverleningsgesprekken. Kinderen en tieners komen heel dikwijls met vragen rond seksualiteit, relatie met de ouders, zelfbeeld, pesten, enzomeer.

U werkt aan de hand van de Bijbel. Zijn

het dan vooral christenen, kerkelijken, die u contacteren?

Lemmens: De meeste mensen die met een hulpvraag komen, zijn christen. We merken dat christenen kampen met dezelfde dingen als mensen die zonder God leven. Alhoewel ze het enorme voorrecht hebben om de Bijbel als richtlijn voor hun leven te kennen, moeten ze vaak toch geholpen worden bij het concreet toepassen van die Bijbelse waarheden in hun leven van elke dag. Maar sinds de opkomst van het internet, vinden ook steeds meer mensen ons via die weg (www.pastoralecounseling.org, red.). De laatste jaren doen er daardoor ook geregeld mensen een beroep op onze hulpverle-

In de praktijk is het grootste obstakel bijna altijd dat mensen de controle niet durven of willen loslaten, omdat ze te weinig de rijkdom beseffen van wat God hun wil geven.

ning, die er voor terug zouden schrikken om zichzelf 'christen' te noemen. In principe is dat mogelijk, maar dan gaan we er wel van uit dat ze onze christelijke identiteit respecteren, en de claims van het Evangelie ernstig willen nemen. We vragen hun, als het ware, om God letterlijk "op Zijn Woord" te nemen, en als de principes die God hun daar aanreikt ook effectief vrucht dragen in hun leven, zij Hem ook als Heer willen aanvaarden. In de praktijk is dit wat velen doen. Anderen haken af, en zoeken toch liever seculiere hulp.

Wat als mensen uw adviezen niet willen volgen?

Lemmens: Soms weigeren mensen, soms durven ze niet en soms is de tijd ook niet gekomen. Als counselor moet je beseffen dat je vaak maar één schakeltje bent in een lange ketting van contacten en gebeurtenissen in het leven van de confident. In de praktijk is het grootste obstakel bijna altijd dat mensen de controle niet durven

of willen loslaten, omdat ze te weinig de rijkdom beseffen van wat God hun wil geven. Ze hebben hun handen gevuld met stukjes van één eurocent, en durven die niet los te laten om de stapel briefjes van 500 euro die God hun bij wijze van spreken wil geven, in ontvangst te nemen ...

Welk principe uit de Bijbel heeft volgens u al het grootste verschil teweeggebracht bij mensen die met hun noden bij u zijn gekomen?

Lemmens: Ongetwijfeld het gegeven dat er met God hoop is in elke situatie: "U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn. God is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd: hij geeft u mét de beproeving ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan." De tekst staat in 1 Korinthiërs, hoofdstuk 10 (vers 13, red.). Het betekent dat er voor God, en met God geen probleem is waarvoor de oplossing niet binnen handbereik ligt. Bij God bestaan er geen hopeloze gevallen. Dat te weten én te mogen ervaren, is ook wat mij na meer dan 20 jaar nog steeds de moed geeft om iedere keer weer met beschadigde mensen op weg te gaan.

Redactie Wegwijzer

Het nauwe poortje

In een van de zijrivieren die uitmonden in die Niagarawatervallen drijft een plankje. Het is er misschien door een kleine jongen in gegooid. Een vogel die ergens in het struikgewas langs de rivier scharrelde ziet het plankje voorbijdrijven. In een opwelling vliegt hij op en strijkt erop neer. Met voldoening ziet hij de oevers met de prachtige bossen voorbijgliden. Het is een mooie winterdag. Er hangt mist boven het water, maar de zon breekt er al doorheen. In de hogere lagen van de lucht kun je die zonnestrallen al voelen. De vogel vindt het heerlijk. Hij fluit dat het een lust is. Heerlijk toch zo moeiteloos meegevoerd worden door het water?

De weg van de minste weerstand volgen is makkelijk.

De vogel ziet geen enkel gevaar. Zelfs enkele meters voordat hij via de waterval met donderend geraas naar beneden zou kunnen storten, kan hij immers nog opvliegen. "Ik kan vliegen, want ik heb vleugels. Daar ben ik een vogel voor", denkt de vogel. Wanneer hij enkele meters voor de waterval is, wil hij opvliegen. Maar helaas, hoe hij ook probeert, het lukt hem niet. Hij zit vast! De lichte mist boven het water was als een dunne laag ijs neergeslagen op zijn vleugels. Zijn verenpak was helemaal stijf geworden. De vogel kwam jammerlijk om, daar beneden in de diepte.

Lekker meedrijven

Veel mensen leven even zorgeloos als deze kleine vogel. De weg van de minste weerstand volgen is makkelijk, en we zijn tot veel in staat. Wanneer we in nood geraken, zijn er in onze samenleving tal van oplossingen. Bescherming van onze persoon en onze bezittingen mogen jaarlijks flink wat kosten.

Zo bekeken is het leven best simpel, je hoeft je alleen maar te laten drijven, doen zoals de anderen. Bovendien is er voor elk ongemak wel een middel: pilletje voor wat meer energie, pilletje tegen de pijn, pilletje om beter te kunnen slapen, pilletje voor een goed humeur. Het kan jaren goed gaan, maar op een bepaald moment kom je erachter

dat het mis gaat. Soms is het dan al te laat. O, had ik maar ...

Als je vastzit

De vogel op het plankje; "Als het ooit misgaat, vlieg ik wel omhoog". Maar dan blijf je vast te zitten. Omhoog vliegen gaat niet meer. Alle pogingen mislukken, al span je je nog zo in. Er is een hogere macht nodig. Die bestaat wel degelijk. Eigenlijk wist je dat zelf ook wel, maar je wou er gewoon niet aan denken. Het ging zonder die Macht immers goed. Je had wel een vermoeden dat er iets meer was. Soms heb je wel eens stilletjes gebeden. Er moest wel iets zijn, maar wat, dat kon jij toch niet weten? God staat niet tot je beschikking als een automaat waar je een muntstuk instopt en in ruil de oplossing op een blaadje papier krijgt. Je kunt Hem wel om hulp roepen, als een kind in nood tot zijn Vader. En net als een goede, échte Vader zal God je niet aan je lot overlaten. Denk daar op tijd aan.

De poort en de weg die naar de ondergang leiden, zijn ruim en breed en velen gaan die weg. Maar de poort en de weg die naar het leven leiden, zijn nauw en smal en maar weinigen vinden die weg. Dit zegt Jezus. Het is nog niet te laat.

Vrij naar v.W.

Als God liefde is...

Heb je je wel eens gerealiseerd dat als God zou ingrijpen in al het onrecht, groot en klein, Hij ook jou zou moeten veroordelen?

Waarom Hij dan niet in?

'God is liefde', zeggen de christenen. O ja? Waarom laat Hij dan toe dat dagelijks een groot aantal onschuldige mensen het slachtoffer is van oorlog, geweld, verkrachting, incest en moord? Waarom grijpt God niet in? Hij is toch machtig, Hij is toch liefde?

Wapens afgeschaft

Iemand droomde eens dat alle atoomwapens werden afgeschaft. Toch was de ellende daarmee de wereld nog niet uit. Met kanonnen, tanks, vuurwapens en allerlei chemische cocktails gingen ze ijverig door met het verprutsen van elkaars leven. Toen werden ook deze wapens afgeschaft. Helaas, ook dit maakte geen einde aan het geweld. Ze zochten hun toevlucht in messen, zwaarden, dolken en allerlei fijn handmateriaal. Daarop

werden ook deze wapens afgeschaft. Ze gingen op de vuist met elkaar, wurgden elkaar met hun blote handen, hier en daar geholpen door een stukje touw of wat maar enigszins kon dienen. Toen werd ook dit ten strengste verboden. Goed, geen enkel probleem. Ze slaagden erin elkaar erger te kwetsen dan voorheen, maar nu tot diep in elkaars ziel: woorden zoefden als scherpe pijlen heen en weer. Diepe wonden werden geslagen in de harten van de mensen. Toen

ook dit werd verboden, was het stil. De van haat doortrokken gezichten zwegen. Als blikken konden doden ...

Niet ingegrepen

Het kwaad zit in de mens, in ieder mens. Van kindsbeen af geldt: ik eerst. Waarom God niet ingrijpt? Heb je je wel eens gerealiseerd dat als God zou ingrijpen in al het onrecht, groot en klein, Hij ook jou zou moeten veroordelen? Juist omdat God liefde is, heeft Hij nog niet ingegrepen. God heeft de wereld zo liefgehad, dat Hij zijn Zoon gegeven heeft, opdat iedereen die in Hem gelooft, niet verloren gaat. Al dat onrecht om ons heen en in ons hart heeft God zijn Zoon aangerekend.

Jezus Christus, de Rechtvaardige, heeft de straf voor onrechtvaardige mensen ondergaan.

God, die almachtig is, greep niet in toen zijn eigen Zoon aan het kruis hing en uitriep: Waarom hebt u mij verlaten? ... omdat God liefde is! God wilde jou en mij redden. Daartoe moest Christus sterven. Wat God van ons verlangt? Geloven dat Hij ons wil redden door zijn Zoon. Zien we om ons heen de ellende in de wereld, dan blijven er veel vragen over. Vragen waarop ik geen antwoord weet. Ook ik begrijp God vaak niet. Toch staat dit voor mij vast: God is liefde. Mijn straf heeft Hij gedragen.

Bert Streuper

Naam maken

Het was een slimme zet van Napoleon om alle mensen in zijn rijk door wetgeving te verplichten een familienaam aan te nemen. Hij was zeker niet de eerste machthebber die ooit op dat idee kwam. En net zoals zijn voorgangers, had hij hiermee niet zozeer het belang van zijn onderdanen voor ogen, dan wel zijn eigen belang. De naamsregistratie zorgde er immers voor dat de Franse keizer precies wist hoeveel jonge mannen hij kon rekruteren voor zijn veldtochten door Europa.

Herinnering

Onze naam onderscheidt ons van anderen. Dankzij onze naam wordt ons bestaan in de wereld bevestigd en vastgelegd. Zo blijven we voortleven in de staatsarchieven, en in de herinnering van mensen, ook als we gestorven zijn. Mijn naam, dat ben ik.

Namen hebben ook een betekenis. Sofie

bijvoorbeeld komt van het Griekse woord 'sophia', dat wijsheid betekent. Johannes komt van de het Hebreeuwse 'jochanan' – God is genadig.

Het is opvallend hoeveel mensen hun naam schrijven op plaatsen van historisch belang. Allerlei monumenten of ruïnes staan bekrast en beklad met de namen van de mensen die ooit op die plaats waren. Waarom? Willen we graag herinnerd worden en daartoe onze

Zullen onze kinderen over 50 jaar nog weten wie Lady Diana, Michail Gorbatsjov, Margaret Thatcher of zelfs Madonna waren?

naam vereeuwigd zien bij bouwwerken die veel langer bestaan dan wijzelf?

In de oudheid was er een man die vond dat zijn naam nooit vergeten mocht worden. Daarom stak hij in Efeze, een stad aan de westkust van het huidige Turkije, een heel fraaie

Willen we graag herinnerd worden en daartoe onze naam vereeuwigd zien bij bouwwerken die veel langer bestaan dan wijzelf?

tempel in brand. Het is hem gelukt, want tot op vandaag kennen we de naam van deze brandstichter: Erostratus. Terug in onze tijd heeft voormalig VS-president Nixon eens gezegd dat hij 'voetstapen wilde nalaten in het zand van de geschiedenis'.

Grote namen

We kennen allemaal wel namen van mensen die enkele honderden of een paar duizend jaar geleden geleefd hebben. Denk aan Mozes, Plato, Jeanne d'Arc, Koning Salomo, Mohammed, Florence Nightingale, Luther, Willem van Oranje, Gandhi. Mensen die in hun dagen reeds alom bekend waren. Toch zijn er ook 'groten der aarde' die vrijwel vergeten zijn. Wie weet er nog wie Djengis Khan of Iwan de Verschrikkelijke waren? Of om wat dichter bij huis te blijven; zullen onze kinderen over 50 jaar nog weten wie François Mitterrand, Lady Diana, Michail Gorbatsjov, Johan Cruyff, Pim Fortuyn, George Clooney of zelfs Madonna waren?

God heeft naam gemaakt

Mag ik je voorstellen aan iemand wiens

aarde is gekomen als mens, en geboren werd in Bethlehem. Naar menselijke maatstaven heeft Hij hier geen naam gemaakt. Hij was geen wereldberoemd staatsman, heeft nooit een boek geschreven, geen liederen gecomponeerd, niet gestudeerd aan een belangrijke universiteit. Maar zijn naam heeft Jezus ten volle waargemaakt. Hij leefde zoals Hij heette. Jezus, Hij die verlost! Ogenscheinlijk liep het niet goed met hem af, want Jezus stierf een wrede dood. Als een misdadiger werd Hij op een heuvel bij Jeruzalem ter dood gebracht. Maar drie dagen later bleek dat de dood Hem niet had verslagen. Jezus verrees uit het graf. Tientallen mannen en vrouwen hebben Hem nadien gesproken, gezien of aangeraakt.

De naam van Jezus wordt heel vaak uitgesproken, vreemd genoeg vaak als krachtterm, vloek of stopwoord. Waarom kiezen mensen precies die naam in zo'n situatie?

Omdat Jezus leeft gaat zijn helend en reddend werk door tot op vandaag. Dat zie je voor je ogen gebeuren wanneer mensen hun vertrouwen op God stellen. Hopeloze

Omdat Jezus leeft gaat zijn helend en reddend werk door tot op vandaag. Dat zie je voor je ogen gebeuren wanneer mensen hun vertrouwen op God stellen.

mensen mogen op een nieuwe manier leven. Dat leven wordt eeuwig genoemd in de Bijbel. In het Bijbelboek Johannes staat in het 3e vers van hoofdstuk 17: Het eeuwige leven, dat is dat zij U kennen, de enige ware God, en Hem die U gezonden hebt, Jezus Christus. Dit is leven dat over de grenzen van de dood heen reikt.

Een nieuwe naam

De naam van Jezus wordt heel vaak uitgesproken, vreemd genoeg vaak als krachtterm, vloek of stopwoord. Waarom kiezen mensen precies die naam in zo'n situatie? Zelfs dat feit toont aan - zij het op een negatieve manier - dat zijn naam mensen niet onberoerd laat.

Toch zijn er mensen die zich christenen, zijn volgelingen noemen, die met respect, eerbied en veel liefde zijn naam uitspreken. Dat komt omdat zij Jezus hebben leren kennen. Hij die de naam Jezus draagt wil ook jou eeuwig leven geven. Hij heeft de dood overwonnen en hij had daarbij jouw redding op het oog. Ontdek wat de naam van Jezus voor jou kan betekenen.

Naar: Leven en Kracht

naam door honderden miljoenen mensen met eerbied werd en wordt uitgesproken? Jezus. Een hele gewone naam in zijn tijd, maar wel een naam met betekenis: 'de Heer (God) verlost'. En inderdaad, als je bij Hem was en naar Hem luisterde, dan zag je het voor je ogen gebeuren: zieken werden gezond, blinden gingen zien en doven gingen horen. Hij heeft zelfs mensen uit de dood teruggeroepen. Maar Jezus deed méér dan wonderen in zijn tijd. Sinds zijn tijd op aarde redt Hij mensen uit een zinloos bestaan.

Hij maakt zijn naam waar

In de Bijbel staat dat deze Jezus God is, die op

Voor het andere boek naar ...

Een enthousiast en luisterend team geeft je graag advies voor een geslaagde aankoop.

Brugge : Moerkerksesteenweg 56
8310 Sint-Kruis (Luc en Anke Hoedt)
050 37 54 57
brugge@hetgoedeboek.be
Di. tot zat.: 10-12 en 14-18 u.

Genk : Vennestraat 345
3600 Genk (Frans en Anke Walraven)
089 30 58 86
genk@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-13 en 14-18 u.
Zat.: 10-17 u.

Gent : Grotesteenweg-Noord 15
9052 Zwijnaarde (Dirk Debaere)
09 220 17 02
gent@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-12 en 13.30-17.30 u.
Zat.: 13.30-17 u.

Leuven : Tervuursesteenweg 192
3001 Heverlee (Ger en Linda Smit)
016 25 93 83
leuven@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-12 en 13.30-17.30 u.
Zat.: 10-17 u.

Kortrijk : Overleiestraat 16
8500 Kortrijk (Annie Thermote)
056 35 78 99
kortrijk@hetgoedeboek.be
Ma. tot vrij.: 9.30-12 en 14-18 u.
Zat. 9.30-12 en 14-17 u. Di. gesloten.

Verzending door heel Vlaanderen

Hét adres voor alles wat met de Bijbel te maken heeft. Breng eens een bezoekje aan één van onze vijf winkels.

web: www.hetgoedeboek.be

Het sneeuwt

Alles is zo rustig en stil op straat.
De geluiden zijn zacht.
De natuur schildert
postkaarten voor het raam.
Ik zit aan tafel, stil bij God.
Hij legt het deken van de troost
over mijn hart, en in mijn ziel.
De geluiden zijn daar ook verstild.
Pijn is er overal, en sneeuw smelt,
haar leven is kort, haar kracht zo ijdel.
De rust die God mij geeft
ligt onder een rood tapijt.
Van Zijn leven geweven,
met Zijn bloed gekleurd.
Mijn hart is zacht,
zo kwetsbaar, maar bedekt.
Mijn ogen weten zich zalig, zo zegt Jezus,
omdat ze Hem voor zich zien.
mijn oren ook zegt Hij,
omdat Hij alle geluiden dempt,
met Zijn Stem, die Hij tot me richt
elke dag , en elke nacht.
Ik zit graag stil bij Zijn voeten neer.
Hij leert mij wat eeuwig is.
Wat nooit vergaat.
Hij houdt van mij, en van de mensen,
Zijn Liefde is mijn levenskracht.

Christina Beelen.

5 Vijf waarheden die je moet weten over God

1) *De mens heeft geen persoonlijke relatie met God.*

Nochtans verlangt God naar een intieme en vertrouwelijke band met jou.
Want je bent geschapen om te leven in relatie met je liefhebbende Schepper.
Hij wil je leven zinvol maken en het vullen met Zijn liefde.

2) *De afstand tussen de mens en zijn Maker is er doordat de mens Hem de rug heeft toegekeerd.*

God schiep je met een vrije wil. Daarbij kreeg de mens de keuze:
leven in gehoorzaamheid aan Zijn Schepper, met alle positieve gevolgen
vendien, ofwel toegeven aan het kwaad, met alle negatieve gevolgen vendien.
De mensheid heeft geopteerd voor het tweede.

3) *We kunnen niet uit eigen kracht bij God komen.*

De scheiding tussen jou en God is onoverkomelijk. De vele pogingen om de
relatie met God te herstellen, lopen telkens op niets uit. Welke inspanningen je
ook levert, je slaagt er niet in om zelf terug contact te maken met God.

4) *Jezus Christus is de brug tussen de mens en God.*

Doordat je zijn geboden niet kunt houden, verdien je straf. Jezus heeft de straf
voor je misstappen op zich genomen, toen Hij stierf aan het kruis. Als gevolg
daarvan, kan Hij iedereen die dit erkent, vergeven. Op die manier staat er niets
meer tussen jou en God in.

5) *Geef je leven over aan Jezus Christus.*

Als je beseft dat er een barrière is tussen God en jou, die je niet op eigen houtje
kan overbruggen, geef dan toe dat Jezus Christus de brug is naar God. Hij heeft
de weg vrijgemaakt en je moet dit enkel in geloof beamen. Als je dat doet,
schenkt Hij je een volledig nieuw en eeuwig leven, komt Hij in je wonen en
krijg je contact met Hem. Je kunt Hem iedere dag beter leren kennen, onder
andere door het lezen van de bijbel.

*Geef in gebed jezelf aan Jezus. Dan ontvang je het echte leven
en word je een geliefd kind van God. Voor eeuwig ...*

Het Kerstverhaal vraagt een antwoord

De zegen van Kerstmis is nauw verbonden met hoe we staan tegenover de geboorte van Christus in Betlehem, 2000 jaar geleden. Als we het kerstverhaal uit de Bijbel lezen, dan zijn er op zijn minst 3 reacties mogelijk.

Eén manier om de geboorte van Christus te beantwoorden vind je bij de herbergier, toen Maria en Jozef op zoek waren naar een plaats waar hun baby kon geboren worden. De herbergier was niet vijandig, hij was niet tegen hen, maar zijn herberg zat vol. Hij had zijn handen vol en zijn gedachten waren geheel in beslag genomen. Dit is het antwoord van vele miljoenen tijdgenoten. Net als de herbergier hebben ze geen plaatsje voor Christus. Alle ruimte

in hun hart is al ingenomen door diverse interesses die dicht opeengepakt hun hart en hoofd vullen. Hun antwoord is geen atheïsme. Het is geen openlijk verzet. Het is drukte, en het gevoel het er behoorlijk goed vanaf te brengen zonder het christendom.

Een andersoortige respons vind je bij Koning Herodes. Zijn antwoord was vijandig. Hij was razend jaloers toen hij hoorde dat er een Koning geboren was. Hij wilde maar één ding: "Vernietig hem! Laat zijn wieg ook zijn graf worden."

Dit antwoord zwol aan, tot het op een dag de kreet van een woeste menigte werd: "Weg met Hem, weg met Hem, kruisig Hem."

Je hoort het nog in veel delen van de wereld. De wereld verzet zich tegen de Messias. Als

Hij slechts een lieve en schattige baby Jezus zou zijn, zouden we er nog mee kunnen leven. In een dergelijk liefvallig wezentje schuilt weinig gevaar. Of als Hij slechts een mystieke dromer zou zijn, of als we Hem gewoon in zijn brandglas kunnen laten en Hij ons voor het overige met rust zou laten, dan zou dat best okay zijn. Maar een regerende Christus, die levens verandert - dat is een brug te ver voor miljoenen mensen. Hij vormt een bedreiging voor diverse levenswijzen. Dit bedreigt de wortel van onze vrijheid en onafhankelijkheid.

Dan was er nog een derde, totaal andere respons. Afkomstig van een oude priester in de tempel, Simeon. Hij nam het kind Christus

in zijn armen en zei: "Mijn ogen hebben uw redding gezien."

Simeons antwoord was er een van toewijding. Dit is de respons waarvoor we ook bij jou bidden.

Heb je zonder terughouden je leven aan Jezus Christus toegewijd? Heb je dat nog niet gedaan, dan waarom nog uitstellen? De apostel Petrus zei terecht: "In niemand anders is de behoudenis; want er is ook onder de hemel geen andere naam onder mensen gegeven waardoor wij behouden moeten worden" (Handelingen hfdst. 4, vers 12).

Jan Leplae, naar een idee van Billy Graham

Er zijn 3 manieren om de geboorte van Christus te beantwoorden. De keuzes die je daarin maakt hebben in elk geval een behoorlijke impact op je leven.

Stel je voor: een vriendje verjaart en je hebt voor hem een prachtig cadeau gekocht. Je hebt het verpakt in mooi cadeaupapier. Blij ontvangt hij het cadeau, maar tot je verbazing merk je dat hij helemaal onder de indruk is van het pakpapier. Hij schenkt niet eens aandacht aan het cadeau zelf en legt het simpelweg aan de kant. Dat zou toch wel heel vreemd zijn!

Vreemd? Wist je dat veel mensen op die manier omgaan met wat God aan de mensen heeft gegeven?

Zo vieren heel veel mensen straks weer kerstfeest: ze kopen cadeautjes voor elkaar, kopen speciale feestkleren en gaan uit eten met het gezin of met vrienden en kennissen. Allemaal best leuke dingen, maar voor veel mensen is dat het belangrijkste en vaak het enige waar ze nog maar aandacht voor hebben.

Je zou dat kunnen zien als het 'pakpapier' rond het 'cadeau'. Door daarmee bezig te zijn gaan ze voorbij aan de werkelijke betekenis van het kerstfeest: God gaf zijn Zoon Jezus Christus aan de mensen. Hij kwam niet met pracht en praal. Hij werd geboren in een stal. Zijn wiegje was een voederbak voor dieren. Hij kwam om de kapotte relatie tussen God en de mensen te herstellen.

Je kan er meer over lezen in de Bijbel. Vooral in de vier evangeliën lees je over Jezus Christus en wat Hij heeft gedaan. Jezus is het mooiste 'cadeau' dat de mens heeft gekregen!

OPLOSSING:

En voor de winnaar ...

Zend snel je correcte oplossing met vermelding van je naam en adres, en 'Winter 07' naar:

Redactie Wegwijzer

Moerkerksesteenweg 56 - 8310 Brugge.
Of mail ze door naar wegwijzer@hetgoedeboek.be

Uit de goede inzendingen worden drie winnaars geloot. Elk krijgen ze een leuke verrassing toegestuurd.

Goed nieuws per telefoon!

Als je behoefte hebt aan een bemoedigende, inspirerende & opbouwende boodschap, bel dan eens naar dit nummer: 011-28 35 52

Wegwijzer...

is een uitgave van evangelische christenen. Er zijn wereldwijd honderdduizenden evangelische kerken. In België zijn er zo'n driehonderd door de overheid erkende evangelische kerken. (Je leest er meer over op www.alliantie.org). We geloven wat de Bijbel zegt over God en de mens. God heeft de mens lief en wil ons nieuw leven geven.

Coördinatie: Dieter Schleppe, p/a Moerkerksesteenweg 56, 8310 Brugge. Tel. 050 37 54 57
E-mail: wegwijzer@hetgoedeboek.be
Redactie: Jan Leplae, Johan Leroy, Marieke Rommel, Dieter Schleppe, Yvan Thomas.
Zetwerk: Sonja Tanghe
Vormgeving: Jehtron
Administratie: Dirk van Hartingsveldt
Corresp. bijbelcursus: Erwin Declerck

© Overname van artikelen is mogelijk, mits voorafgaande toestemming van de uitgever.

Ontdek de Bijbel per post

Wil je zélf eens de Bijbel lezen, en weet je niet goed hoe te beginnen? Wegwijzer helpt je graag. We bieden je de unieke kans om een schriftelijke bijbelstudie te volgen, die je inleidt in de rijke wereld van Gods Woord. Vul de bon in en je ontvangt van ons alle informatie.

Ja, ik wil de Bijbel ontdekken per post!

Naam:

Adres:

Ik heb nog geen Bijbel (eventueel aankruisen)

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.

ABONNEMENT

Wil je een abonnement nemen op Wegwijzer? Of wens je iemand een abonnement te schenken?

Vul de bon in, stuur 'm op, en jij of je kennis ontvangt per post voortaan viermaal per jaar Wegwijzer. Je betaalt slechts € 7 voor een heel jaar.

- Ik neem een abonnement op Wegwijzer
- Ik schenk een abonnement

Je naam en adres :

Naam en adres van de persoon die het geschenkabonnement ontvangt:

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.

geloven geloven geloven geloven

Zalig zij die niet gezien hebben en toch geloven.

(uit het Bijbelboek Johannes)

Vriendelijk aangeboden door: